

Arbejderkommission, og han bebrejdede Thinget, at det for en Tid tilbage havde stemt imod Arbejderkommissionen. Men jeg maa minde det ærede Medlem om, at Grunden til, at man den Gang stemte derimod, var den, at Grundlaget derfor var af en saadan Art, at man ikke kunde anse det for rigtigt, nemlig de meget omtalte Schemata, og i det Stykke — synes det mig — har det siden efter vist sig, at vi ingenlunde have taget fejl. Det har vist sig, at ved Bearbejdelse deraf maatte det Meste af Stoffet fastes bort. Endelig hævdede det ærede Medlem meget stærkt, at han ikke for Diebliffet kunde gjøre Noget, men naar vi først fik Penge til en Arbejderkommission, skulde der komme noget ganske Udmærket. Jeg behøver blot at minde om, hvorledes det er gaaet med de sidste Kommissioner, vi have haft, hvorledes det t. Ex. er gaaet med Kirkekommissionen og Fattigkommissionen, uden at jeg for øvrigt vil udtale nogen Dadel over disse Kommissioner, men jeg tror dog at kunne sige, at de snarere have været en Hindring for Lovgivningsarbejdets Fremme end det Modsatte. Det er i det Hele efter min Mening en Feil hos den Retning, hvortil det ærede Medlem hører, at de ville drukne Alt i Kommissioner, det er det Raad, de have imod enhver Sygdom, og naar de saa faae nedsat en Kommission, saa maa, saa længe den arbejder, Ingen røre ved den Sag. Det er Noget, der er saa meget mere farligt for vort Folk, som danske Karakterer have en stærk Tilbøjelighed til at anvende Ordene: Noget maa der gjøres. Men naar dette Noget saa er en Kommissionsnedsettelse, og det bliver derved, er der ikke Meget vundet, thi i Kommissionen bliver der saa — jeg vil ikke sige vrøvel, men talt i det Uendelige, og det er det hele Lægemiddel, man veed at anvende, men det er et Lægemiddel, som jeg ikke tror synderlig vel egnet til at virke som virkeligt Lægemiddel. Det ærede Medlem vidste ikke rigtigt, om det havde været Ulor med vort Forslag om en parlamentarisk Kommission i forrige Samling, idet man først var fremkommen med Forslaget i Thinget en af de allersidste Dage i Samlingen. Jeg antager ikke, at man havde Rundskab om, at Rigsdagen skulde sluttes et Par Dage derefter, og i alt Fald, naar Regjeringen havde haft den Opfattelse, at en saadan Kommission var nyttig, havde det jo staaet i dens Magt at forlange Sessjonen. Dette vilde vist have været meget berettiget lige overfor en saa vigtig Sag, som man saa vel havde faaet Tid nok til at overveie. Jeg kan saaledes ikke forstaa, at der kan være den mindste Grund for det ærede Medlem til at mene, at det ikke skulde have været Ulor med dette Forslag om en parlamentarisk Kommission. Det ærede Medlem sagde forøvrigt, at Landet ikke vilde have en parlamentarisk Kommission. Hvorfra veed det ærede Medlem det? Det skulde have vist sig, formodentlig ved Ar-

bejdermøder; men fra Sylland har det jo netop lydt, at man ikke vilde have en Regjeringskommission. Jeg har jo nok set, at der har været holdt et eller to Møder her paa Sjælland, hvor man har været imod en saadan parlamentarisk Kommission. (Brig: Der har været mange flere.) Ja, det veed jeg ikke Noget om. (Ufbrydelse af Winther). Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds bemærker her, at der foreleden Dag indkom en Adresse til Støtte for en parlamentarisk Kommission, og den kom jo netop fra Arbejderbefolkningen, saa jeg tror, at man med fuldstændig Berettigelse kan sige, at det er urigtigt, naar det ærede Medlem har udtalt, at der over hele Landet har givet sig tilkjende et bestemt Onske imod en parlamentarisk Kommission, tilmed da der fra Sylland er indkommet Adresser om netop at være imod en Regjeringskommission. Jeg siger ikke, at det er hele Landets Mening at ville have en parlamentarisk Kommission, det veed jeg ikke Noget om; men jeg siger blot, at man ikke kan tale om, at det er hele Landets Mening, at det ikke vil have den. Jeg maa tillade mig at udtale et Par Ord om en Misforstaaelse, der har indfærdiget sig, formodentlig fordi jeg har udtalt mig noget forfattet, nemlig da jeg udtalte mig om Tilstanden, idet jeg benyttede den ærede Undervisningsministers Ord om, at Tilstanden var mindre god, og at Lydigheden var ved at svinde bort, hvortil jeg saa burde have tilføjet, at saaledes var deres Opfattelse, som stode paa det gamle Standpunkt; det at ville tilbagefalde det gamle Lydighedsforhold er efter min Mening en Umulighed, men at der igrigt i mange Forhold finder betænkelige Tilstande Sted, er rigtigt nok, det har jeg tidligere udviklet, og jeg skal ikke komme tilbage dertil; men Skylden derfor ligger i, at vi befinde os i en Overgangstilstand, fra hvilken vi kun kunne komme bort ved at tage fat paa de nye Arbejder, der f. Ex. foreligge i vort Forslag. Det er ad den Vej, mener jeg, man kan hjælpe Samfundet, og ikke ved, at den ærede Minister henkaster en Ytring om, at han vil udbrede Gudsrygt; thi det vil efter min Opfattelse ikke fra Ministerstolen kunne lade sig gjøre i nogen synderlig Grad. Det andet Punkt er Militærvesenet. Jeg har mærket, at man har tillagt mig den Mening, at jeg skulde være stemt for Usvævning, og at enhver Venstremand skulde være stemt derfor; dette er en Feiltagelse, naar jeg er bleven opfattet saaledes. Det har naturligvis ikke kunnet være min Mening i en løst henkastet Udtalelse at fremsætte nogen Dom for eller imod et saa vigtigt Spørgsmaal; men naar jeg sagde, at ethvert Venstre maatte ønske Krigen's Afstæffelse, saa tænkte jeg derved paa Universitetsvenstremænd (Bogelius: Det ønske vi Allesammen). Ja, det er meget glædeligt, at vi Alle ønske det, thi saa ere vi jo enige. Naar jeg sagde, at ethvert Venstre maatte have den Anskuelse, har jeg ikke særlig tænkt paa det danske